

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 127

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰτησία καὶ προκλήρωσις διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὰ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
'Αγγελοὶ καὶ ἀδοποίησις καθυστεροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ὁ στίχος.

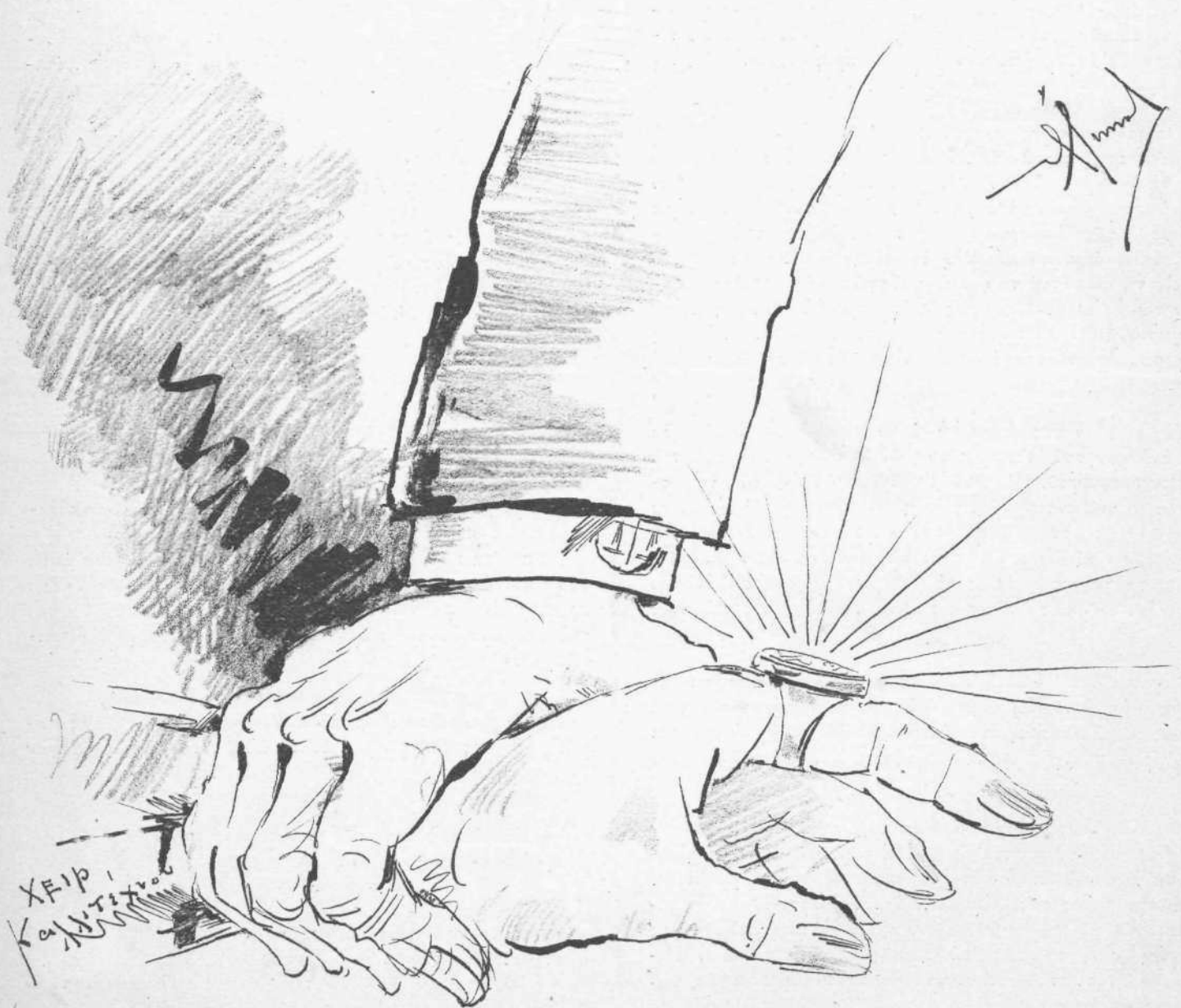
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ΜΕΤΑ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ ΣΚΟΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΔΕΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν επισήμως εισήλθεν εις την πρωτεύουσαν ή τρελλή απόκρεως επί του άρματος, όπερ κατεσκευάσεν ό έργοστασιάρχης κ. Ρόση. Η είσοδος ύμολογουμένως δέν έγένητο λαμπρά, όσον άνεμένετο, και τουτό κατ' άλλους μέν ένεκα της αντίδράσεως του Σουλίου, κατ' άλλους δέ, ένεκα της βροχής. Ημείς γνωρίζομεν θετικώς, ότι δέν έγένητο μεγαλοπρεπής, διότι αποκλειστικώς έτέθη υπό την ροσηκήν προστασίαν.

Όπωςδήποτε τουτό ήτο καλόν προηγούμενον διά τά επόμενα έτη, κατά τά όποια βεβαίως ούτε ό Σύλλογος θά ύπάρχη, ούτε ό κ. Άρσεντούλης, όστις παραδίδων περί ύπεκακουάνης, έθεώρησε καλόν νά συνδέση τό θέμα του μετά της απόκρεως και νά συμβουλευή τους φοιτητάς, όπως σήμερα και την επομένη Κυριακήν κλεισθώσιν εις τά δωμάτιά των και μελετώσιν την Φαρμακολογίαν του! Ό κ. Πρύτανις έξάπαντος θά σκέπτηται νά διαγωνισθώ διά τό πρώτον βραβείον, και φοβείται μήπως εύρη σπουδαίον άνταγωνιστήν τινά των φοιτητών.

Την είσοδον της απόκρεως ή Β. Οικογένεια έθεάτο έκ του άνδέρου του Υπουργείου των Οικονομικών μετά του κ. Πρωθυπουργού. Πρό του Υπουργείου έγέγοντο αί προσφωνήσεις και άντιφωνήσεις έν μέσω της γενικής εύθυμίας και των χειροκροτημάτων του Βασιλέως. Και ίδου τί διαφέρουσιν αί ήμέραι της απόκρεως των άλλων ήμερών, ότι κατά τας τελευταίας οι πολίται χειροκροτούσιν τόν Βασιλέα, ένθ' κατά τας πρώτας ό Βασιλεύς τους πολίτας.

Λέγεται ότι ό Βασιλεύς, όπόταν έν τη άντιφωνήσει ήγγέλη ή υπό του Κομητάτου ύποβολή νομοσχεδίου περί του άττικού άλατος, έστρεψε διά νά ιδώ πού εύρίσκεται ό κ. Πρωθυπουργός, φοβηθείς μήπως ήτο επί του κάρρου.

Σήμερα λοιπόν άρχεται ή επικυριαρχία του Κομητάτου. Ός έμάθομεν, πολλοί και έκ των γνωστών παρ' ήμιν θά άγωνισθώσιν διά τό πεντακοσιόδραχμον βραβείον. Έμπιστευτικώς σάς λέγομεν, ότι ό Μαρτινέλης θά μεταμφισθώ εις Ρήγαν Φεραϊόν, και ό Παπαμιχαλόπουλος θά γίνη κλέφτης της Έλληνικής Έπαναστάσεως. Πιστευεται, ότι του τελευταίου ή έπιτυχία είναι έκ των προτέρων έξησφαλισμένη.

Άνεμεία

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η άποκέρυξις του Κομβούργου και τά άπειρα γεύματα, ό δακτυλιόλιθος και αί έσπερίδες είναι τά ζητήματα της παρελθούσης εβδομάδος. Διά τά γεύματα ενδιαφέρεται ό κ. Πρωθυπουργός, διά την Βουλγαρίαν δέν ενδιαφέρεται πλέον ούτε αυτός ό κ. Δηλιγιάννης.

Η ασθένεια του Διαδόχου της Γερμανίας, δέν θά τό πιστεύσητε ; προήλθεν έκ της μεγάλης καταχρήσεως—ώς έγνωμοδότησε σπουδαίος ιατρός—της άγγλικής γλώσσης. Επί της εύκαιρίας ταύτης έγνώσθησαν και τά ύλέθρια άποτελέσματα των άλλων γλωσσών. Η άγγλική ύποθάλπει τά νοσήματα του λάρυγγος, ή γαλλική της ρινός και αί άλλαι δέν ένθουμούμεθα τίνων όργάνων. Ό κ. Παπαμιχαλόπουλος εύθύς ώς έπληροφόρηθη τά συμπεράσματα ταύτα της επιστήμης, έρριψε μακράν την μέθοδον του Όλενδόρφου και διέκοψεν άμέσως τά γαλλικά μαθήματά του, έπιθυμών νά έχη ισχυράν την ύσφρησιν.

Η διαγωγή της Βασιλικής Οικογενείας, ήτις άνωθεν του Υπουργείου των Οικονομικών έθεάτο μετά του κ. Πρωθυπουργού τους διερχομένους προσωποδοφόρους, έσκανδάλισε την άντιπολίτευσιν πάσαν και ιδίως τόν κ. Δηλιγιάννην, όστις έγένητο φρενήρης—όχι κατά Κόντον—όταν έμαθε, ότι μεταξύ των προσενεχθέντων άναψυκτικών ήτο και ή... σομάδα.

Διάλογος άπρεπής : — Έάν ήτο εδώ ό Διαδόχος θά έπινε σομάδα ; — Όχι· θά έπροτιμούσε... Μανωλάδα.

Δύο είδήσεις δημοσιευθείσαι εις τας σοβαράς συναδέλφους και έχουσαι μεγάλην καθ' ήμάς σημασίαν : Η πρώτη : «Σήμερα ό κ. Πρωθυπουργός είργάσθη μετά του Βασιλέως έν τοίς άνακτόροις.» Η δευτέρα : «Τήν προσεχών Κυριακήν και πάλιν ή Β. Οικογένεια θά θεάται τους προσωποδοφόρους έκ του Υπουργείου των Οικονομικών...»

Και ό δακτυλιόλιθος του κ. Ζωγράφου ; Μετά τας παρατηρηθείσας άντιφάσεις, όλοι είπον, ότι «κάποιον λάκον έχει ή ράβα».

— Και ό κ. Μπουρνιζής τί είπεν εις την άνάκρισιν ; — Άλα-μπουργιέζικα.

Ό φίλος κ. Μυριανθούσης, άναγινώσκων τά περι του δακτυλιολίθου του κ. Ζωγράφου :

— Όρίστε, κύριε, και ύστερα παραπονοούνται διατί έν Έλλάδι δέν ύποστηρίζονται οι... Ζωγράφοι !

Άξός

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Όρίστε λοιπόν, κύριοι, ή Άποκέρχ' και πάλι Έλθε νά μάς σηκώση τό κεφάλι Καί όλος ό κόσμος κοντεύει νά ξετραλλαθή μέ τό Καρναβάλι Κ' έλησμώνησε της πατρίδος μας τό γάλι. Άρχισαν από μέρας τά σπρωξίματα και τά τραδίγματα Κ' έσθήσαν έμπρός στό Πανεπιστήμιο παραπήγματα Έγώ φρονώ τόν Ρήγα τόν Φεραϊό Ηού άποκαί πού στέκει όθ' άνήν χάζι ώρατο Καθώς έπίσης και τόν Πατριάρχη Πού θέσι καλλίτερη από τη δική του δέν ύπάρχει. Όσάτος αυτό τό κομητάτο Έφερε την Άθήνα άνω κάτω. Έφορολόγησε κάθε τραπέζιτη Κ' έβαλε στα αίματα ως και τό Φρεαρίτη Όπου τους έδωσε τό σπήτι. Θα έλθουν θεαται από της Έλλάδος πάσης Καί άς έφυγεν από την πρωτεύουσαν ό Κουρτοπάσης. Ός και ή βασιλική οικογένεια Έδειξε εις την περίστασι μεγάλη φιλογένεια Καί ό βασιλεύς μας διασκεδάσει Καί κάνει μέ τόν Τρικούπη χάζι Εύρισκόμενοι και οι δύο Έπάνω από τό Κεντρικό Ταμείο. Καί ένθ' αυτοί κάνουν χάζι Περνά από κάτω ό Παπαμιχαλόπουλος κ' άναστενάζει Βλέπει πώς άλλαξε των πραμάτων ό ρούς Καί ένθουμείται τους παλαιούς κειρούς Πού έδεναν τους σκύλους μέ τά λουκάνικα Κ' έφορούσε σαν δεσπότης φαρδομάνικα Καί ό Δηλιγιάννης μέ φρίκη Βλέπει νά περνά του Γρίβα τό καψί Καί συλλογίζεται κρυφά και κλαίει Διότι βλέπει πώς σε άπατα νερά πλέει Καί δέν ειζεύρει τί νά πη Διότι μέ τό Σύλλογο δέν είναι προκοπή Έπειδή έσχηματίσθησαν χάσματα Μέ όλα του Καλλιφρονά τά ρητορικά γυμνάσματα. Τους έκυριεύσεν όλος τό πνεύμα της πλάνης... Άλήθεια, τί γίνεται και ό κύριος Κοντογιάννης ; Εύρίσκεται άκόμη στα στρώματα ; Αύτά κατά δυστυχίαν έχουν τά κόμματα ! Έπέρασεν ή επαναστατική παλίρροια Καί άς λαμβάνη ό Πολιτικός Σύλλογος συγχαρητήρια. Τώρα εύρισκόμεθα εις την άμπώτιδα Καί δέν ήμπορεί νά ένεργήση επανάστασιν εις την Φθώτιδα. Ό Τρικούπης θά φέρη ίσοξύνιον Καί θά κάμη την Έλλάδα παράδεισον επίγειον Δέν είδατε πού ήλθαν τόσοι τραπέζιταις Άνθρωποι όλοι μέ μεγάλας μύταις Άνθρωποι όλοι μέ επώνυμα εις ίδης. Καί μαζί μ' αυτούς κατά σύμπτωσιν ήλθε και ό Μελίδης, Ηού θά κάμουν ξενοδοχεία στα βιούνά Διά νά τρώγουν όλοι οι Έλληνες χάρισμα τραχανά : Άμμή πάλι τί σού λέει Έκείνη ή Λαίδη Γκαλοουαίη ; Πού ήτο κυρία τρανή Καί άς την έπρόσβαλε ή Καθημερινή (Και αυτή ό Θεός σχωρίσ' τη ! Δέν έπρόφθασε νά ιδώ τό Χριστός-Άνέστη !) Σας λέγω πώς θά ιδήτε πράγματα μεγάλα Νά τρέχη εις την Έλλάδα τό μέλι και τό γάλα Καί μέ τους νέους οικονομικούς συνδυασμούς Έ απαλλαγώμεν από τους περισπασμούς Καί μέ τά νέα δάνεια Θα ύψωθώμεν έω; μέ τά έπουράνια.

Θά ιδήτε πώς ό Τρικούπης μόνος Θα φέρη την εποχήν του χρουσού αίώνος. Ό Τρικούπης μαζί μέ τό Δραγούμη Έκαμαν την άντιπολίτευσι τουλούμι. Ό Τρικούπης μαζί μέ τόν Βουλπιώτη Θα φέρουν τό Έθνος εις την εύκλεια την πρώτη. Ό Τρικούπης μαζί μέ τό Μανέτα Θα μεταβάλουν και τά χαλίκια εις κουφέτα. Ό Τρικούπης μαζί μέ τό Θεοτόκη Άφίνουν τους άντιπάλους νά τρέφονται μέ καλαμπόκι Ό Τρικούπης μέ τόν Λομβάρδον τόν άφέντη Τό έχουν στρώσει εις τό γλέντι Καί όλοι τας ήμέρας τρώγουν και χοροπηθούν Μαζί μέ τους πρέσβεις και μέ τόν Φερειδούν. Καί εις όλα τά τραπέζια πίνουν εις ύγειαν του Καί ό Θεός διά του κυρίου Ρούφου μάς στέλνει την εύλογίαν του Η όποία θά εξαπλωθή ταχέως Διά νά έχη εργασίαν ό κύριος Δευτεραίος Μέσα δε εις όλα αύτά τά χαρίσματα Έπάρχει έλπίς νά εύρεθούν και τά άρχαία νομίσματα Καί ν' άνακτήσωμεν τους Κυβικηνοίς στατήρας Όπου έβαλαν εις τόσους κόπους άστυνόμους και κλητήρας. Όπου ένομιζαμεν, ότι έτάφησαν υπό κρούαν πλάκα Όπό την άγρυπνυν επίβλεψιν του κυρίου Ποστολάκα. Μέ του Ζωγράφου τόν δακτύλιον Έλθεν πάλιν ή ύπόθεσις υπό τόν ήλιον Καί φαίνεται, ότι εις τό Πανεπιστήμιον Τό στάδιον δέν ήτο πολύ επίζημιον Μολονότι ό κύριος Ποστολάκας Άποκαλιέ όσους λέγουν αύτά βλάκας Καί τά θεωρη όλα άβάσιμα Καί ζητεί νά του δώσουν νέα παράστημα. Τό καλλίτερον όμως είναι Διά νά διασώσουν καμμίαν άρχαιοτήτα αι Άθήναι Νά άσφαλίσωμεν τά μουσεια Εις καμμίαν άσφαλιστικήν Έταιρία Κ' εκεί κοντά εις τους Στύλους Νά στήσωμεν δόκανα διά τους άρχαιοκαπιλούς... Άλλ' αύτά είναι πράγματα Ολιβερά. Άς έλθωμεν εις την σημερινή χαρά "Α, έβγουμε νά διασκεδάσωμε κομμάτι Νά ιδώμεν μέ τό μουσι τόν κύριον Κασσιμάτη Άς ξεχάσωμε τόν άγώνα του Φερδινάνδου και του Σουλτάνου Καί τά μυστικοσυμβούλια εις τό σπήτι του κυρίου Καραπάνου. Καθώς και τας αίματοχυσίας Όπου γίνονται εις τας επαρχίας Καί τους καταδιωγμούς τους άδικους Καί τας μάχας όπου συγκροτούνται μέ τους φυγοδικούς Εύφρανθήτε και διασκεδάσετε Κ' έμέ τόν ποιητήν νά μη ξεχάσετε, Καί αν σάς περισσήη κανένα ραχάτ-λουκούμ Δώσετέ το εις έμέ τόν πτωχόν τόν

Άββακούμ

ΕΙΣ ΤΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥ ΠΑΡΝΑΣΕΟΥ

Όλα καλά εις τό χορό κ' άμορφαις τόσαις άλλαις, άλλ' όμως μού έφάνηκαν πολύ μικραίς ή σάλαις.

Κακίς

Η ΕΝ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΠΩΡΙΝΗ ΚΕΦΑΛΗ

Δημοσιεύομεν και ημεῖς ἐν εἰκόνι τὴν πρό τινας ἐν Ἀκροπόλει ἀνευρεθεῖσαν πωρίνην κεφαλὴν τὴν τοσοῦτον τοὺς ἀρχαιολογικοὺς κύκλους ἡμῶν συγκινήσαν. Ἄλλ' ἢ εἰκὼν ἡμῶν αὕτη στερεῖται τοῦ κυριωτέρου προσόντος: τῆς ἀποδόσεως δηλ. τῶν χρωμάτων, ὧν ἀνευ τὸ σπουδαῖον αὐτὸ εὔρημα, κατὰ πολὺ ἥσσονα εἶχεν ἂν τῆς πραγματικῆς ἀξίας. Ἐγγυροὺς ὁμοῦς δημοσιεύεις τοῦ μνημείου τούτου τῆς ἀρχαίας τέχνης θὰ ὑπερέβαινε τὸν σκοπὸν τῆς δημοσιεύσεως ἡμῶν, γενομένης ἀπλῶς πρὸς διάδοσιν τοῦ εὐρήματος χάριν τῶν πολλῶν. Ἐπιστημονικῆν μετὰ χρωμάτων δημοσιεύειν θὰ δώσωσι τούτου βεβαίως τὰ παρ' ἡμῖν εἰδικὰ ἀρχαιολογικὰ περιοδικὰ συγγραμματα.

Ἡ κεφαλὴ αὕτη πρὸ τῆς ἀνατολικοσημυδρινῆς γωνίας τοῦ Παρθενῶνος εὐρεθεῖσα ἐν ᾧ χώρῳ καὶ ἄλλα γλυπτὰ λίθινα εἰς φῶς ἤχθησαν (καὶ ἀγονταὶ ὀσμῆραι διὰ τῶν ἀνεσκαφῶν) εἰνε λίαν ἐνδιαφέρον ἔργον τῆς ἀρχαίας ἐν πῶρῳ λίθῳ τέχνης. Σημειωτέον δέ, ὅτι τοιοῦτο λίθον ἐγρῶντο ἐν ἀρχαίῳ χρόνῳ προγενεστέρους τοῖς τῶν Περσικῶν. Φυσικὸν δὲ ἦτο νὰ ποιῶνται τοιοῦτου εὐεξεργάστου λίθου χρῆσιν κατὰ τὴν πρώτην τῆς τέχνης περίοδον. Εὐρέθησαν δὲ ἐν Ἀκροπόλει καὶ ἀγάλματα γυναικεία ἐκ πῶρου, πολὺ ὁμοιάζοντα τοῖς ἐκ μαρμάρου πέρυσι ἀνευρεθεῖσι τὸν τύπον. Φαίνεται ὡστὲ, ὅτι τὰ ἐκ πῶρου ἀρχαιότερα ἔργα τῆς τέχνης ὡς προδείγματα ἐχρησίμευσαν τοῖς μεταγενεστέρους γλύπταις.

Ἡ κεφαλὴ αὕτη, μεγέθους ὅσα μείζονα τοῦ φυσικοῦ, διατηρεῖ ἔτι πολυλαγῶ ζωηρότατον τὸν ἀρχικὸν αὐτῆς χρωματισμὸν διὰ τὸ παράδοξον δὲ τούτου ἔχει τὸ εὔρημα καὶ μίζων ἐνδιαφέρον. Ἡ κόμη καὶ ὁ σφηνοειδὴς πόντων μετὰ τοῦ μύστακος εἰσι χρώματος κυανοῦ βαθέος, τὰ ὄμματα — ἢ κόρη δηλ. τούτων — πασίην, τὸ δὲ πρόσωπον ἐρυθρὸν! Τοιοῦτη παράδοξος μορφή, ἱκανῶς ἀνάλογος τῶν εἰθιμῶν τούτων τῆς ἀπόκρισις ἡμερῶν, φυσικὸν ἦτο νὰ μὴ ὑποληφθῆ ὡς ἀνθρωπίνη. Ἐπιπλεῖσται εἶχον ἀνευρεθῆ ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου — καὶ ὅμοιον εἶχοντα χρωματισμὸν — τεμάχια ὀφειοειδοῦς σώματος ὑπερμεγέθους, εἰθὺς ἐξ ἀρχῆς ἢ κεφαλὴ αὕτη ὑπελήφθη ὡς ἀπαρτίζουσα πρὸς τὸ ὀφειοειδὲς αὐτὸ σῶμα, ἀποτελουμένου οὕτω τέρατος κεφαλῆν ἔχοντος ἀνθρώπου καὶ σῶμα ὄφειος· καὶ τοιοῦτον εἰκονίζεν ἢ ἀρχαία τέχνη τὸν Τρίτονα, οὐτίως καὶ ἄλλη ὁμοία εἰκὼν, μικροτέρα ὁμοῦς, ἀνευρέθη ἐν Ἀκροπόλει πρὸ τιμῶν ἐτῶν, ἐκ πῶρου καὶ αὕτη, προεργασμένη ἐξ ἀετώματος, ἐν ᾧ εἰκονίζεται ὁ τοῦ Ἑρακλείου πρὸς τὸ τέρας μυθολογούμενος ἄγων. Ἐξερασθή δὲ καὶ ἡ ἰδέα, ὅτι ἢ ἀνευρεθεῖσα κεφαλὴ μετὰ τοῦ ὀφειοειδοῦς σώματος, παριστᾷ τὸν Ἑρακλῆα,

καὶ τούτων ὑπὸ παρεμφερῆ μορφήν ἐν τῇ ἀρχαιότητι εἰκονιζόμενον. Ἄλλὰ περὶ τούτων οὐδὲν ἔτι θετικὸν νὰ λεχθῆ δυνατόν, ἐὰν μὴ πρότερον ἀποπειραθῶσιν αἱ ἀνεσκαφαὶ τοῦ μέρους ἔνθα τὰ πῶρινα εὐρίσκονται, καὶ ἐνεργηθῆ ἡ συγκόλλησις τῶν τεμαχίων. Σ (Ε)

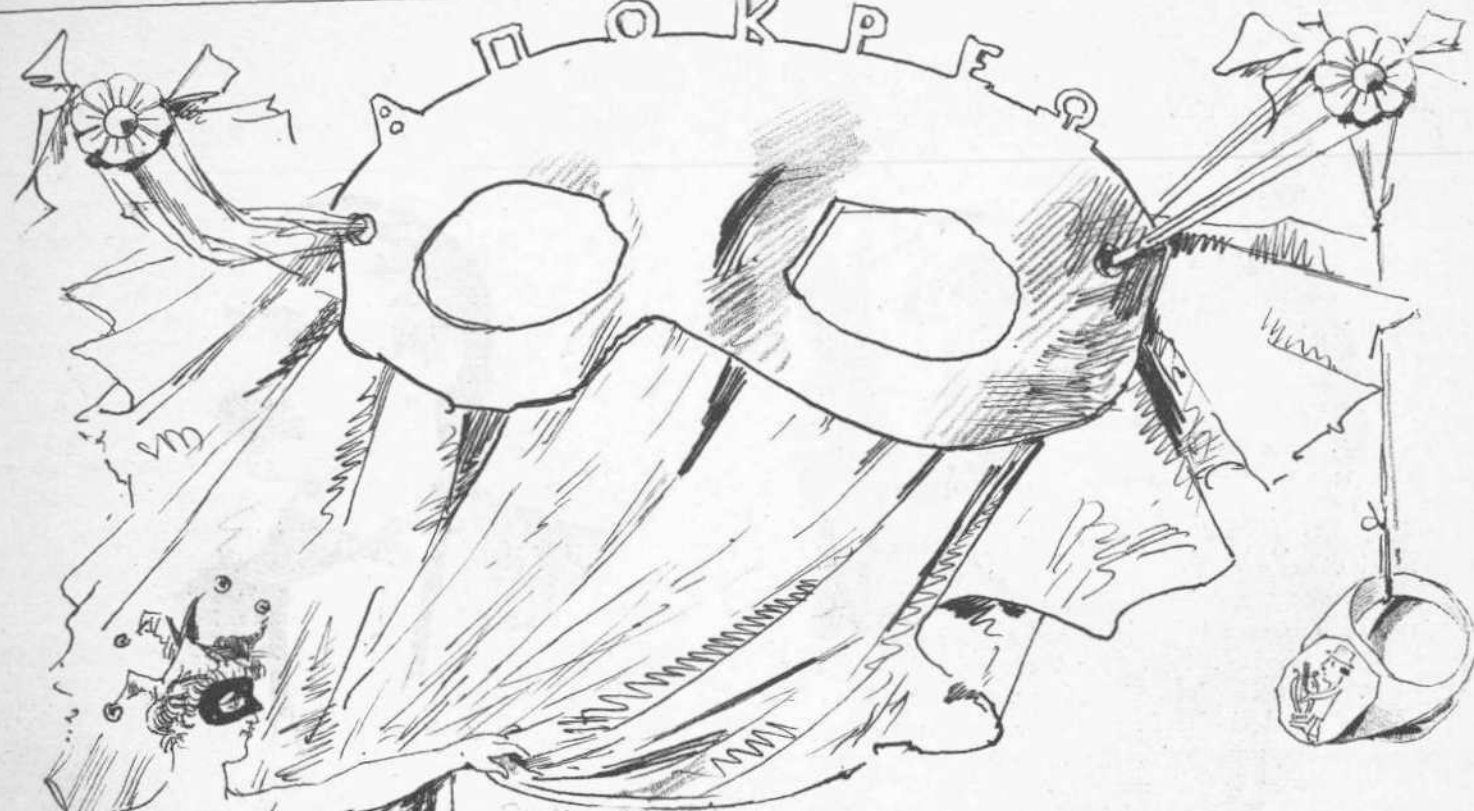
MEDORO SAVINI

Ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ἐν Ρώμῃ ὁ δημοφιλὴς τῆς Ἰταλίας βουλευτῆς, δημοσιογράφος καὶ μυθιστοριογράφος Medoro Savini. Ἐγεννήθη ἐν Πλακεντία, ὁ δὲ βίος του ὑπῆρξε πλήρως περιπετειῶν. Εἰς ἡλικίαν 17 ἐτῶν καθείρθη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Πλακεντίας ἔνεκα τῶν φιλελευθέρων ἀποθημάτων του. Μείνας ἀρκετὸν καιρὸν καθειργμένος ἡλευθέρωθαι κατόπι, ἀλλ' ἰναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ μεταβῇ εἰς Γαλλίαν. Ἐκ τῆς Γαλλίας διέβη εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἐπολέμησεν μετὰ τῶν δημοσπονδιακῶν στρατευμάτων τὴν ἐπανάστασιν ἧτις ἐξερράγη ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας.

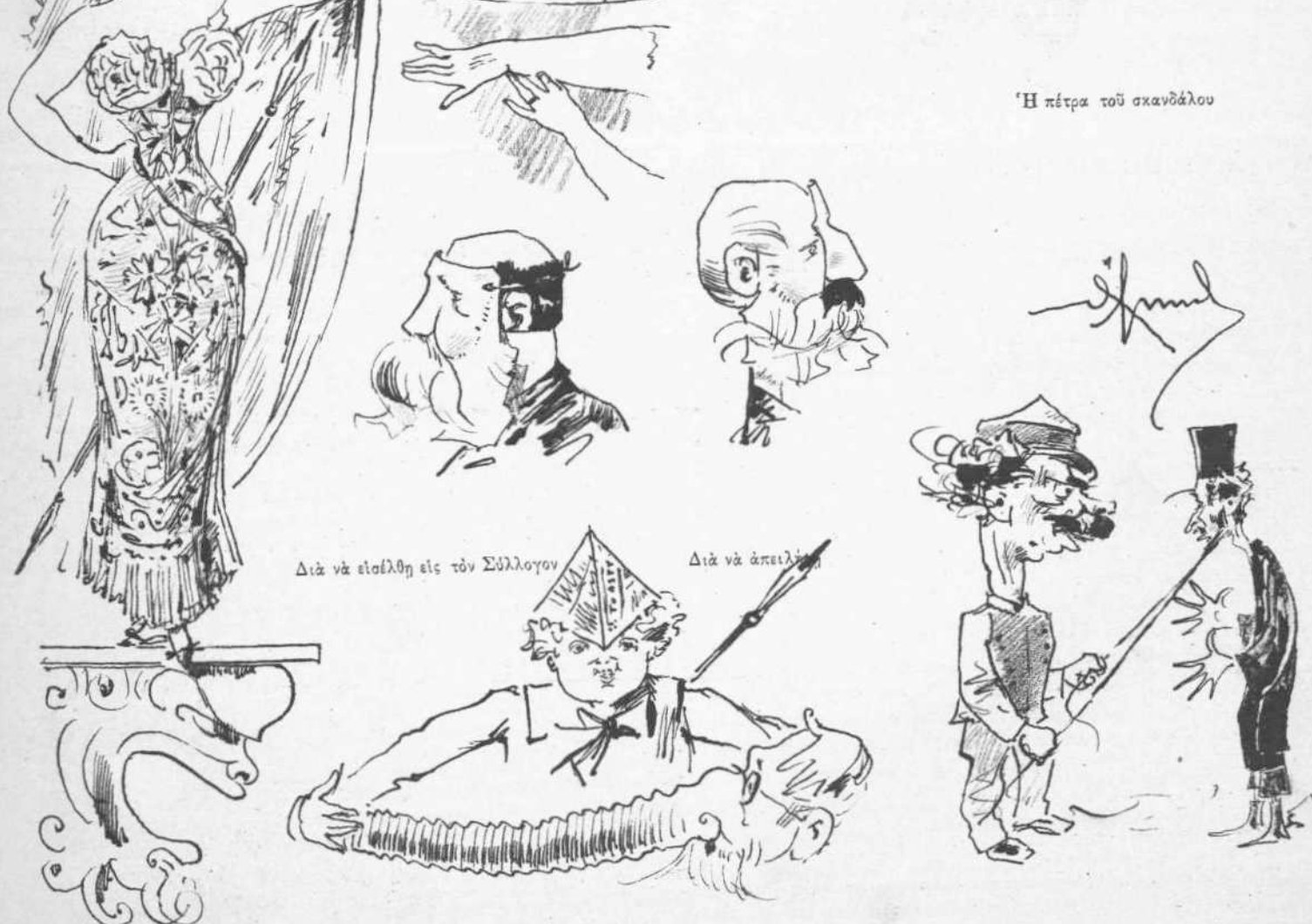
Ἐπανέβηθον εἰς Ἰταλίαν μετὰ τοῦτο ἔλαβε ἐνεργὸν μέρος μετὰ τοῦ Γαριβιάδου εἰς τὰς μάχας τοῦ 1866—67. Ὡς μυθιστοριογράφος ἐτύγχανε γνωστότατος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀλλὰ καὶ ὡς δημοσιογράφος ὑπῆρξεν λίαν συμπαθῆς, ὑπερμαγῆσας πάντοτε τοῦ δικαίου. Ὁ Σαβίνης ἦτο ἐκ τῶν ὀλίγων Ἰταλῶν, οἵτινες ὑπερησπίσθησαν τὰ ἑλληνικὰ δικαιώματα κατὰ τὴν περιόδητον τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐποχῆν, ψέξας μυριάκις τὸν Δεσπότην διὰ τὴν μουσικὴν πρᾶξιν τοῦ κόμητος Robilant. Ὡς Ἰταλὸς δὲ ὑπερησπίσθη τὸ ἔθνος του, ἠνομάσας τὴν πρᾶξιν τοῦ μονάρχου Μαθῆρη Σελίδα ἐν τῇ Ἰταλικῇ Ἱστορίᾳ. Ἐν ἐκ τῶν ἀρτίων του ἐκείνων ἤρχιζεν: «Ἰταλοὶ φορολογοῦμενοι, χειροκροτήσατε καὶ γαρεῖτε. Τὰ δαπανηθέντα ἑκατομύρια πρὸς κατασκευὴν στόλου, δὲν ἐξωδεύθησαν ἐπὶ ματαίῳ. Ὁ Ἰταλικὸς στόλος γθὲς ἐκπληρῶν τὸ ἀπᾶνθρώπον καὶ ἀξιομισθὸν του χρέος, τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς φίλης καὶ ἀδελφῆς Ἑλλάδος, συνέλαβε μίαν ἀλιευτικὴν λέμβον! Μεγάλῃ νικῆ!! Μίγας ὄρυθος! Μίγας ἀνδραγάθημα!!»

Ὁ θάνατος τοῦ ἀκαρπύου τούτου φιλέλλητος, τοῦ μετὰ τοσοῦτου σθένους ὑπερμαγῆσαντος τῶν ἑλληνικῶν δικαιωμάτων, δέον νὰ συγκινήσῃ πάντα Ἑλλῆνα.

Get.

Ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου

Διὰ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸν Σύλλογον

Διὰ νὰ ἀπειλήσῃ

Ἀποκρημάτικη ἰδέα

Σύλληψις μουσίου πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς κλοπῆς τοῦ Μουσίου

ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

(Κωμωδία επίκαιρος φανταστική καταλήγουσα τραγικώς.)

ΠΡΟΣΩΠΑ: 'Ελένη Πολυλογίδου, Γεωργία Καλαποδαράκη, 'Αρσινόη 'Αναπόδου, Τιτίκα Πολυλογίδου (θυγάτηρ τῆς 'Ελένης), 'Θνούφριος 'Ανάποδος καὶ ἄλλαι γυναῖκες, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἀναγνώστου.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

'Η σκηνὴ παριστᾷ αἴθουσαν καλῶς διασκευασμένην. Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἰκόνων εἶνε ἀνηρημένη καὶ ἡ τῆς κοινωνιστρίας Λουίζης Μισέλ. 'Επὶ μὲν τοῦ ἀνακλίντρου κάθεται, πολὺ ἀναπαυτικῶς, αἱ κκ. 'Ελένη Πολυλογίδου καὶ Γεωργία Καλαποδαράκη, ἐπὶ καθισμάτων δὲ ἡ δεσποινὶς Τιτίκα Πολυλογίδου καὶ ἡ οἰκοδέσποινα κ. 'Αρσινόη 'Αναπόδου. 'Η δεσποινὶς Τιτίκα κρατεῖ τὴν «Καθημερινήν» καὶ ἀναγινώσκει εἰς ἐπίκουρ πασῶν:

ΤΙΤΙΚΑ. «Καταγοητευμένοι ἀνεχώρησαν χθὲς οἱ προσκληθέντες καὶ αἱ προσκληθεῖσαι ὠκύποδες χορευταὶ καὶ καλλιπάραιοι χορευτρίαι ὑπὸ τῆς κ. καὶ τοῦ κ. Τσαμπουνάκη, εἰς τὰς ἀστραπτούσας ἐκ τοῦ πλουσίου διακόσμου αἰθούσας τῶν. Διήλθον καθ' ὄλην τὴν νύκτα ἐν φαιδρότητι ἀφάτῳ, καὶ ἀπεκόμισαν πάντες τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις. Τί ὥραϊα ἐφέτος! 'Ολος ὁ κόσμος διασκεδάζει.»

ΓΕΩΡΓΙΑ. 'Ἐχει δίκαιον, ὅλος ὁ κόσμος διασκεδάζει καὶ ἡμεῖς καθήμεθα ἐδῶ 'σὰν τὰ κούτσουρα.

ΕΛΕΝΗ. Καλὲ δὲν 'ντρέπεσαι! διασκεδάσεις εἶνε αὐταί. Πρέπει νὰ 'ξέρης τὴν σάλα τῆς Τσαμπουνάκη, γιὰ νὰ 'δῆς πόσον ἤστραπτεν ἐκ τοῦ πλουσίου διακόσμου καὶ ἐκ τοῦ ἀπλέτου φωτός. 'Επειτα πρέπει νὰ γνωρίζης τὸν κ. Τσαμπουνάκη, γιὰ νὰ μάθῃς ἂν οἱ ἄνθρωποι ἔφυγαν ἀποκομίζοντες τὰς ἀρίστους ἐντυπώσεις.

ΤΙΤΙΚΑ (ἐξακολουθεῖ ἀναγινώσκουσα). «Χθὲς συνεδρίασεν ὁ Φιλολογικὸς καὶ 'Αθλητικὸς Σύλλογος «'Αρταξέρξης», ἐνώπιον τῶν ἀπειρῶν μελῶν τοῦ ὁποίου ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ κ. Καλαμποκιδῆς, γόνος τῆς ἐκ τοῦ χωρίου Μάνδρας γνωστῆς οἰκογενείας, ὠμίλησε περὶ τοῦ Λέοντος τῆς Χαϊρωνείας, ἐν σχέσει πρὸς τὸν Λέοντα Πάπαν τῆς Ρώμης. 'Ολοι συνεχάρησαν τὸν ρήτορα.»

('Εξακολουθεῖ)

«Προχθὲς ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν ἐνταῦθα ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἐγένοντο ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ συμπονοῖα αἱ ἀρχαιρεσίαι. Τοὺς συγχαίρομεν.»

ΕΛΕΝΗ. Νὰ σοῦ 'πῶ, αὐτοὶ κάνουν τὴν καλλιτέρα δουλειά, καὶ πολὺ θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ διεσκεδάζα εἰς μίαν τέτοια Λέσχην πού νὰ 'μποροῦσα νὰ μιλῶ ἀδιακόπως, παρὰ νὰ ἤμουνα εἰς τὸν καλλίτερο χορὸ τῆς Αὐστριακῆς Πρεσβείας.

ΤΙΤΙΚΑ. 'Εγώ, μαμά, νὰ σοῦ 'πῶ τὴν ἀλήθεια, θὰ προτιμοῦσα καὶ τὰ δύο.

ΓΕΩΡΓΙΑ. Αὐτὸ εἶνε 'στὸ χέρι μας. 'Αρκεῖ νὰ τὸ θέλουμε, καὶ ἀμέσως τὸ κάνουμε.

ΑΡΣΙΝΟΗ. 'Εγὼ παραχωρῶ τὸ σπῆτι μου, καὶ εἶμαι καθ' ὅλα σύμφωνος νὰ κάνουμε μίαν «Λέσχην».

ΕΛΕΝΗ. 'Η ὠραιότερα ἰδέα. Μάλιστα νὰ τὴν βάλωμεν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ σήμερον. Προτείνω νὰ γράψωμεν ἐπιστολὰς εἰς ὅλας τὰς φίλας μας, καὶ νὰ ταῖς προσκαλοῦμεν αὐριοὺς τὴν 2^{αν} ὥραν μ. μ. νὰ ἔλθωσιν εἰς τῆς κ. 'Αρσινόης τὸ σπῆτι, διὰ νὰ συγκροτήσωμεν σύλλογον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λέσχῃ τῶν Κυριῶν».

ΟΛΑΙ (ὁμοῦ). Μάλιστα, μάλιστα. Εὐγε! . . .

'Η οἰκοδέσποινα κ. 'Αρσινόη προσάγει μελανοδοχεῖον καὶ χάρτην ἐπιστολῶν, ἅπασαι δὲ μετὰ μεγάλης βίας γράφουσι τὰς ἐπιστολάς καί... πίπτει ἡ αὐλαία.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

'Η σκηνὴ παριστᾷ τὴν αὐτὴν αἴθουσαν. Τὸ ὥρολόγιον δεικνύει τὴν 2^{αν} μ. μ. ὥραν. 'Ἐν τῇ αἰθούσῃ εὐρίσκονται αἱ ἀνωτέρω κυραὶ καὶ ὄλαι αἱ προσκληθεῖσαι. 'Η δεσποινὶς Τιτίκα ἀνέρχεται ἐπὶ τινος ἑδρας, ὑποδλεπούσης τῆς οἰκοδέσποινης καὶ ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεώς των.

ΤΙΤΙΚΑ. 'Αγαπηταὶ κυραὶ.

Κατ' ἐντολὴν τῆς οἰκοδέσποινης, θὰ σὰς ἐξηγήσω ἐγὼ τὸν σκοπὸν τῆς συναθροίσεώς μας ἐνταῦθα.

('Η οἰκοδέσποινα κατανεύει ἀσυνειδήτως, ἐνῶ τὰ βλέμματά της ἔχει προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ οἰκτρῶς καταπατουμένου καθίσματος).

ΤΙΤΙΚΑ. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εὐρίσκόμεθα εἰς κτηνώδη κατάστασιν, καὶ ἐθεωρούμεθα ὡς πράγματα ὑποκείμενα εἰς μόνην τὴν θέλησιν τῶν ἀνδρῶν. 'Ο πολιτισμὸς ἔθραυσε τὰ δεσμὰ ταῦτα τῆς δουλείας μας, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ μὰς δώσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν. Πρέπει ἡμεῖς νὰ τεινώμεν εἰς αὐτὸ διὰ πάσης θυσίας, 'Η ἐντελής χειραφεσία τῆς γυναικὸς ἔστω τὸ σύνθημά μας. ('Η εἰκὼν τῆς Λουίζης Μισέλ ἀρχεται μελωδῶσα). Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ καταλάβῃ δημοσίως θέσεις, νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ νὰ ἐξομοιωθῇ ὀλοτελῶς πρὸς τὸν ἄνδρα. Δι' ὅλα ταῦτα συνήλθομεν ἐνταῦθα, συνήλθομεν ἵνα συστήσωμεν «Λέσχην τῶν Κυριῶν», ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ συζητῶμεν πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ ἡμᾶς τὰς γυναῖκας. Τὸ ἐγκρίνετε;

ΦΩΝΑΙ. Μάλιστα! Εὐγε! Πρέπει νὰ λυθῶσι τὰ δεσμὰ! Μόνον αὐτοὶ θὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς τιμὰς!... 'Οχι... Μάλιστα... πρέπει... .

ΤΙΤΙΚΑ. Τώρα, ἐπειδὴ ἀργότερα θὰ προδῶμεν εἰς τὰς τακτικὰς ἀρχαιρεσίας, πρέπει νὰ σχηματισθῇ τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον. Κατὰ τὰ συνειθισμένα, ἡ μεγαλειτέρα θὰ γίνῃ προσωρινὴ πρόεδρος. Ὡστε ἡ γηραιότερα ἄς καταλάβῃ τὴν προσωρινὴν προεδρείαν.

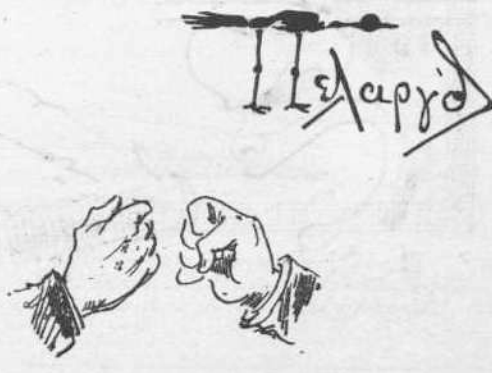
(Ὁδδεμία παρουσιάζεται.)

ΤΙΤΙΚΑ. 'Επειδὴ τὴν θέσιν γραμματέως καταλαμβάνει προσωρινῶς ἡ νεωτέρα, θὰ γίνω ἐγὼ γραμματεῦς.

ΦΩΝΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ. 'Οχι, ὄχι, θὰ γίνω ἐγὼ. Κάτω, ἐσὺ εἶσαι δέκα χρόνια μεγαλειτέρα ἀπὸ 'μένα. Κάτω γεροντοκόριτσο, ἔξω παληόγρηνα, ὄχι! ἐγὼ! . . .

'Ἀπασαι τεινοῦσι νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν γραμματέως, μὴδὲ τῆς μητρὸς τῆς Τιτίκας ἐξαιρουμένης. 'Ενεκα τούτου λαμβάνει χώραν ζωρὰ πάλῃ, ἐξ ἧς οὐδεμία ἐξέρχεται νικητρία, καὶ πολλὰ ἐξέρχονται εἰς φῶς ψευθεῖς ὀδοντοστοιχίαι καὶ μελαναὶ φανάκαι. 'Ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ταύτης συγκύσεως, ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ ἐπιφαίνεται ὁ κ. 'Θνούφριος 'Ανάποδος, σύζυγος τῆς οἰκοδέσποινης κ. 'Αρσινόης, ὅστις ἐκπληττόμενος βλέπει τὴν μάχην ταύτην καὶ τὴν Λουίζαν Μισέλ ἐν τῇ εἰκόνι ἐκτείνουσιν τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ ἀνοίγουσαν ἡρέμα τοὺς πέντε αὐτῆς δακτύλους.

(Πίπτει διὰ παντός ἡ αὐλαία.)

ΕΥΛΟΓΙΑ

Αἶ! ἄς ἔχωμεν ὑγεία ἤλθε παρ' ἄλλο τὴν θύρα ἢ φιλετάτῃ εὐλογία εἰς τὴν προσφιλεῖ 'Αθήνα, μὲ σπυράκια κετημένῃ καὶ λουσμένη καὶ 'ρευμένη.

Καὶ ἐν ἐξοχαῖς κ' ἐν πόλει ὄλοι ρίχτηκαν 'εὐτό μπόλι, μὰ χωρὶς πολυλογία σ' εὐλογοῦμεν εὐλογία.

Αἶ ΤΑ Κἶ ΤΑ

Μετὰ τὰ ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντα πολύκροτα περὶ τοῦ δακτυλίου τοῦ κ. Ζωγράφου:

— Τέλος πάντων κάτι θ' ἀνακαλυφθῇ ἤτο τῷ ὄντι θεῖα ἔμπνευσις.

— 'Ω, βεβαίως! ἦτο δακτύλιος Θεοῦ!

'Ο κ. Ζωγράφος εἶνε ὁ μόνος καλλιτέχνης, ὅστις ἔκαμε ἰδικὴν του ἔκθεσιν καὶ ἐξετέθη μόνος του.

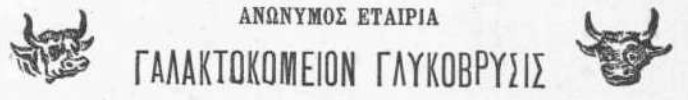
'Εξ ὅλων τῶν ἀτμοπλοίων μας ποῖον εὐρέθη νὰ ἐξωκεῖλῃ καὶ μάλιστα ἐντὸς τοῦ λιμένος;

'Η 'Ελπίς. Τί συμπτώσεις καμμίαν φοράν!

Λοιπὸν οὔτε εὐφ.λογία, οὔτε εὐλογία. Τώρα ὁ ἱατρικὸς συρμὸς, ἰδιότροπος ὅσον καὶ ὁ γυναικεῖος ἀπαιτεῖ νὰ τὴν λέγωμεν β.λογία. Καὶ θὰ εἶνε εὐτύχημα ἂν σταματήσωμεν ἔως ἐδῶ, διότι διὰ νέας ἀποφάσεως ἡμπορεῖ ν' ἀποκληθῇ καὶ λογία. Καὶ εὐλόγως... pardon! β.λόγως ἠθέλωμεν νὰ εἴπωμεν ἢ μήπως ἡ λογιότης δὲν εἶνε ἐπιδημία;

—Καὶ τώρα ποῦ ἀπέθανεν ὁ Γουλιέλμος ποῖος θὰ γείνη αὐτοκράτωρ ὁ διάδοχος; — 'Οχι ὁ υἱὸς τοῦ διαδόχου. — Καὶ πῶς λέγεται αὐτός; — Τριάδοχος.

Ὁ υἱὸς τοῦ σουλοῦ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΥΡΥΣΣΙΣ Διανομὴ γάλακτος εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους συνδρομητὰς πρὸς δρ.1 κατ' ἑκάστ. ΔΙΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν. Κεντρικὸν Γραφεῖον, ὁδὸς Πανεπιστημίου, οἰκία Βαλέτα ἱατροῦ. Ὑποκαταστήματα ἐν 'Αθήναις: Ὁδὸς Πατησίων καὶ ὁδὸς Ἐσσοφάντος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Τὸ ΑΣΤΥ Συνιστᾷ τὸ στεαρινοποιεῖον τοῦ κ. Μαργαρίτου διὰ τὴν ἐξαιρετὸν ποιότητα τὴν ἀκαριαίαν ἄσμον καὶ ἄνευ καπνοῦ ἀπόδωσιν τῶν κηρίων του καὶ τὸ σταθερὸν καὶ καθαρὸν αὐτῶν φῶς. Πᾶς τις δὲ θὰ δυνήθῃ νὰ κρίνῃ περὶ αὐτῶν ἀφ' οὗ προμηθευθῇ ἐν πακέτοις ἐκ τῶν ἐν τοῖς διαφόροις καταστήμασι τοῦ κράτους πωλουμένων.

Table with shipping rates for various destinations including Piraeus, Athens, and other ports. Columns include destination, weight, and price.

ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ Τόμοι κομψότατα καὶ στερεώτατα δεδεμένοι τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῶν, ἐν ὁδῷ Πατησίων, ἀριθ. 9.

2
Tę pija Twójcie. E. Twójcie.

GARDENIA MAZURKA

J. D. Bodzanow.

Introd.

Musical notation for the introduction, consisting of two staves (treble and bass clef) in 3/4 time. It features a series of chords and melodic fragments. A 'Coda' symbol is present at the end of the introduction.

Mazurka

First system of the Mazurka, two staves. The music begins with a piano (*pp*) dynamic. The melody is in the right hand, and the accompaniment is in the left hand.

Second system of the Mazurka, two staves. It includes first and second endings. Dynamics include *sp.*, *ff.*, and *pp.*

Third system of the Mazurka, two staves. The tempo is marked *Delicato.* The music continues with a steady accompaniment.

Fourth system of the Mazurka, two staves. It includes first and second endings. Dynamics include *sp.*

Fifth system of the Mazurka, two staves. The section is labeled **TRIO**. It begins with a **FINE.** marking. The music features a change in key signature and a new melodic line.

Sixth system of the Mazurka, two staves. It includes a first ending marked *1^a Volta.*

Seventh system of the Mazurka, two staves. It includes a second ending marked *2^a Volta.*